AMSTERDAMS WEEKBLAD

ZATERDAG 5 AUGUSTUS 1972 NO 8 PRIJS 50 cent

AMSTERDAMS WEEKBLAD

ADRES: Keizersstraat 2a 1hg
ABONNEMENT: U krijgt het Amsterdams Weekblad een kwartaal lang toegestuurd door overmaking van ƒ 6,50 op Gemeente Giro nr. F 5160 tnv Fini van Feggelen onder vermelding van Amsterdams Weekblad.
Aan dit nummer werkten mee:
Ernest Anyas, Albert Blitz, Dicky Breebaart, Auke Bijlsma, Hein Bijnen, Wim Combrinck, Jan, Fini van Feggelen, Rudy de Meyer, Adelbert Nelissen, Andre de Raay, Rob Stolk, Dik Tuijnman, Tjebbe van Tijen, Otto Valkman;
REDAKTIEVERGADERING: vindt as zondag 6 augustus om 10.30 plaats bij Albert Blitz en Otto Valkman, Oude Waal 8 hs, tel:237824.
Overigens kunt U ook door de week bellen en wel de volgende nummers: 763407 of 930302.
HET AMSTERDAMS WEEKBLAD INFORMEERT U, INFORMEERT U HET AMSTERDAMS WEEKBLAD;

STAKING DREIGT

De medewerkers van de drukkerij, zetterij, reproduktiekamer en teken en lay-out afdeling hebben gemeend zich deze kolom te moeten toeëigenen, zonder mede weten van de redaktionele medewerkers om de aandacht te vestigen op hun slechte arbeidsomstandigheden.

Het Amsterdams Weekblad wordt door alle medewerkers, belangeloos in hun vrije tijd gemaakt. Dit is slechts mogelijk indien gemaakte afspraken ivm de indiening en uitwerking van copy strikt worden nageleefd.

De redaktievergaderingen moeten op tijd beginnen zo dat geen opschuiving in de werkzaamheden plaatsvinden.
Het is absoluut noodzakelijk dat het aantal medewerkers aan de type-werkzaamheden wordt uitgebreid.

Geen ontslagen, maar meer medewerkers!

Wees solidair met onze aktie, steun het Amsterdams Weekblad, bezoek de redaktievergaderingen, schrijf iets, maak een foto of een tekening, help met tikken en lay-out werk, distributie. Mocht niet binnen afzienbare tijd aan onze verlangens worden voldaan, zullen wij over gaan tot harde aktie!
Maar bedenk wel bij het Amsterdams Weekblad is een goede bezetting, geen bezetting!!

GASTVRIJHEID

Zaterdag 5 december 1970 kwamen bij een brand in een pension aan de Amstelstraat 9 Marokkaanse inwoners van Amsterdam om het leven.
Er waren geen brandbeveiligingen in het pand aanwezig.
Amsterdam was diepgeschokt en de dagen daarop bleek pas goed uit allerlei publikaties in kranten hoe groot de misère in dit soort pensions eigenlijk is.
Het stadsbestuur kondigde aan maatregelen te zullen nemen om aan deze wantoestanden een einde te maken.

1½ jaar later

Binnenkort (dwz 1½ jaar na de brand) zal in de Gemeenteraad de "Verblijfsinrichtingen Verordening " aangenomen worden waardoor een groot aantal van deze pensions zal moeten sluiten, het aantal bewoners zal moeten verminderen of men zal een groot aantal verbeteringen moeten doorvoeren. Naar alle waarschijnlijkheid zal dan ook voor een groot aantal van de bewoners van deze pensions vervangende woonruimte moeten worden gevonden. Om hoeveel mensen het hierbij gaat bestaat geen enkele zekerheid.

VERVOLG PAG. 4

POLITIEINTERNAAT

Sinds maart is het voormalige politie-internaat aan de Wenckebachweg door de na de brand in de Amstelstraat door de gemeente opgerichte stichting Huisvesting Migranten gehuurd van de Gemeente met de bedoeling hier zo'n 140 buitenlandse werknemers te huisvesten. Op het ogenblik staat het complex nog steeds grotendeels leeg. Er verblijven ongeveer 10 mensen waaronder een aantal Groningers, die werkzaam zijn bij het afzinken van de Metro-caissons op het Waterlooplein

DUURDER

De beheerder vertelde desgevraagd dat er weinig werknemers waren die zichzelf voor onderdak in het pension aanmelden. "In de particuliere pensions betaalt men over het algemeen minder, dan hier". De kosten in dit gemeentelijk pension bedragen 85,-- gulden per week per persoon. Maar ze hebben het hier veel beter. Wij hebben geen stapel-bedden. Er slapen maar 4 mensen op een ruime kamer. "Nee, ze mogen geen vrouwen op hun kamers ontvangen, want ze slapen er met zijn vieren, dat wordt anders een troep, regels moeten er zijn. Ja, we hebben hier een grote recreatiezaal, douches en een prima kok, die de diverse keukens tot in de puntjes beheerst. In september krijgen we meer mensen, als die verordening is aangenomen. We zijn ook wel met bedrijven bezig, zoals Ford, maar die hebben kontrakten met pensions die pas over een paar jaar aflopen".

GEMEENTE DOET HETZELFDE

Het pension staat er leeg bij. Diegenen voor wie het bestemd is vinden het te duur. Uit de exploitatieopzet blijkt dan ook dat de gemeente er dezelfde ideeën over rentabiliteit opna houdt als menig andere pensionhouder. Van de 85 gld. kostgeld per week zijn er 35 voor het gebruik van de kamer en het bed. D.w.z. dat een kamer bewoond door 4 personen, meer dan 500 gulden per maand opbrengt. De stichting die het complex van de gemeente huurt, betaalt per jaar hiervoor 75.000 gulden, d.w.z. dat de gemeente in 5 jaar dit gebouw wat zij voor 300.000gld. van de aannemersmaatschappij Nederhorst heeft gekocht kan afschrijven en dan de rente ook nog betaald heeft gekregen.

11 december 1970, 6 dagen na de brand in het pension aan de Amstelstraat vergaderde de wethouders Kuypers en van Rossen met o.a.vertegenwoordigers van het bedrijfsleven en Hulp voor Onbehuisden en de werkgroep DAR. Volgens de wethouder lag er ook financieel een taa meente. Hoe dat pr worden opgelost kon de wethouder toen nog niet zeggen.

KIND & LEEFMILIEU

Op de Floriade vindt reeds vanaf 2 juni de manifestatie Kind en Leefmiljeu plaats. 15 augustus is het weer afgelopen met de aktiviteiten voor de kinderen. Kind en Leefmiljeu, zo blijkt nu al, is een groot succes geworden. Op zich is dat niet zo bijzonder. De Floriade is dit jaar op allerlei wijzen naar voren geschoven als DE grote trekpleister van Amsterdam.
Volgende week wordt de drie miljoenste bezoeker verwacht.
Onder deze drie miljoen bezoekers zijn uiteraard ook veel kinderen, die allang blij zijn, wanneer het kijken naar bloemen en planten kan worden onderbroken voor wat spelen. Er is hier dan ook de mogelijkheid om te spelen met, in, op, onder en door verschrikkelijke mooie en dure speeltoestellen, die je tevergeefs zult zoeken op gemeentelijke kinderplaatsen. Ook kan het spelen worden afgewisseld met het gaan naar een theatertje of het schilderen, kleien en timmeren in een overdekte ruimte. Een ieder die er gaat kijken kan niets anders zeggen dan dat het hier erg leuk toeven is voor kinderen op de Floriade. Maar het vervelende is natuurlijk wel dat de meeste kinderen óf niet naar de Floriade gaan of er maar één keer komen.

De toegang voor kinderen is dan weliswaar twee gulden, maar elke dag is dat een beetje veel. Na het ene bezoekje moeten de kinderen weer terug naar hun eigen, minder interessante, minder duur opgezette speelplaats in de buurt. En daar kun je meestal niet als het gaat regenen een ruimte binnen lopen, waar je kunt kleien, schilderen timmeren of wat dan ook. Er zijn geruchten dat de gemeente Amsterdam het plan heeft opgevat om alle toestellen die op de manifestatie Kind en Leefmiljeu staan opgesteld, na afloop voor een zachtprijsje over te nemen, maar daar wordt verder nog heel geheimzinnig over gedaan. Bovendien is de vraag, waar die dan weer worden opgesteld.

De aanpassing van het ... die het bedrijfsleven stelt

De aanpassing van het beroepsonderwijs aan de eisen, die het bedrijfsleven stelt, gaat niet zonder horten of stoten. Ouders, leerlingen en leraren laten het er gelukkig niet altijd bijzitten als blijkt, dat deze aanpassing niet in het belang is van de leerlingen Zaterdagochtend 2 uur bezetten ouders,leerlingen, leraren en sympathisanten de School voor Eenvoudig Technisch Onderwijs (SETO), totaal 260 leerlingen, 22 leraren, in de Wormerveerstraat. De aktie werd gevoerd om de komende opheffing van de school te verhinderen.
Om de achtergronden van dit konflikt te begrijpen, moet je weten hoe de struktuur van het lager beroepsonderwijs is. Het niet-confessionele lager beroepsonderwijs in Amsterdam wordt grotendeel beheerst door Vereniging voor Beroepsonderwijs Amsterdam (VBA), die vijf van de zes LTSen (in Amsterdam) onder zijn bestuur heeft. De zesde LTS wordt beheerd door de stichting Concordia Inter Nos, CIN, (vertaald uit latijn: eendracht onder ons), een naam die een vreemde bijsmaak krijgt in het licht van deze affaire. Daarnaast bestaat er dan nog de SETO, ook bestuurd door een stichting. De SETO is een school voor Individueel Technisch Onderwijs, waar het onderwijs afgestemd is op de persoonlijke mogelijkheden van de leerlingen.

regentenmentaliteit

De besturen van deze scholen worden gekenmerkt door een regentenmentaliteit, die gepaard gaat met een grote opstapeling van funkties.
Een voorbeeld: bij fusiebesprekingen tussen CIN en de VBA rees van de zijde van het CIN bezwaar tegen de verenigingsvorm van de VBA. De heer F. Deinum, voorzitter van de VBA, zei hierover tijdens een bestuursvergadering van de VBA:
"Bij het CIN hecht men een veel te grote waarde aan onze ledenvergadering. Men heeft te weinig zicht, dat bij ons de leden en het bestuur praktisch gesproken samenvallen."
En verder:
"Het bezwaar van CIN was voornamelijk gericht tegen de mogelijkheid, die de verenigingsvorm biedt van het toetreden van leden, die misschien als ongewenst zouden worden gezien. Weliswaar lijkt de in onze statuten opgenomen ballotage hiertegen waarborgen te bieden, doch de heer Van Schaardenburg (lid van het bestuur van CIN) was van mening, dat er geen garanties zijn dat deze ongewenste leden toch binnenkomen."
De heer Deinum was voor de argumenten wel gevoelig en heeft ook gesteld dat er naar zijn mening geen bezwaren zullen bestaan, indien voor de stichtingsvorm zal worden gekozen.

inspecteur Deinum

Deze meneer Deinum is trouwens niet alleen voorzitter van de

beroepsonderwijs aan de eisen gaat niet zonder horten + stoten

VBA, hij is ook: 1. Gemeentelijk inspekteur van het gewoon lager onderwijs;2. Voorzitter van het voorlopig bestuur van de streekscholen in de agglomeratie Amsterdam. Deze scholen zullen part time-opleidingen van werkende jongeren na de LTS verzorgen;
3. Gemeentelijk gedelegeerde bij de nijverheidsschool De Eenheid, het gezelsopleidingsinstituut voor de ADM, NDSM en Verschuren;
4. Voorzitter van het bestuur van de 3e Technische School op het Timorplein; 5. Gemeentelijk gedelegeerde bij de gemeente commissie nijverheidsonderwijs voor jongens;6.Lid commissie AVO;
7. Lid commissie Natuur- en Werktuigkunde;8. Lid ontwikkelingscommissie algemeen eerste leerjaar.
De heer Deinum is niet het enige voorbeeld, andere voorbeelden zijn:
*de heer A. in 't Veld, voorzitter van het SETO-bestuur; oud-wethouder van onderwijs in Amsterdam en voorzitter van het bestuur van het verpleegtehuis De Poort, waar onlangs het personeel het aftreden van het bestuur eiste.
Deze verklaarde over ouders en leraren , die om inspraak vroegen:
"Het is misschien een percentage van circa 10-15 procent, dat de raddraaiers kan worden genoemd."
*De heer D. Ruysenberg, lid van het SETO-bestuur en lid van het dagelijks bestuur van de Vereniging voor Beroepsonderwijs;
*De heer W.Helder, oud-voorzitter van het SETO-bestuur en gemeentelijk inspekteur van het BLO-onderwijs in Amsterdam;
*De heer A.H. Bohlmeijer, tot voor kort penningmeester van het SETO-bestuur en voorzitter van het bestuur van CIN.

roddelarchief

De gegevens en uitspraken zijn afkomstig uit de notulen van bestuursvergaderingen van de VBA, buitgemaakt tijdens de bezetting van het bestuursgebouw van de VBA, waar ook de administratie van de SETO is gevestigd. Behalve de notulen en brieven werd ook een archief gevonden met door het bestuur verzamelde persoonlijke gegevens en roddels om zo nodig ontslag van de leraren te kunnen vergemakkelijken. Het bestuur van de SETO verklaarde hierover in gesprek met de rijksinspekteur van het lager beroepsonderwijs, de heer Toutenhoofd:
"Mocht blijken dat er elementen in de school in ongunstige zin actief blijven, dan zal tegen hen worden opgetreden en zul- →

Tijdens de bezetting van de SETO school, gaf de toneelwerkgroep Proloog een voorstelling over het conflict voor buurtbewoners.

len er ontslagen moeten vallen. Er zal daarvoor voor een behoorlijke dokumentatie moeten worden gezorgd." De heer Toutenhoofd verklaarde later: "Ik kan mij voorstellen dat je van bepaalde personeelsleden het liefst zou zien dat zij uit het onderwijs verdwenen."

Uit de gevonden gegevens blijkt, dat er binnen de besturen in het beroepsonderwijs een sterke pressie groep is met grote invloed naar het basisonderwijs en verbindingen naar het bedrijfsleven. De heer Deinum heeft bijv. tegen de leraren van de SETO gedreigd, dat hij zijn invloed zou gebruiken om toevloed van leerlingen uit het basisonderwijs tegen te gaan als de SETO zich niet zou aansluiten bij de VBA. Daarbij komt dat slechts weinig leerlingen van SETO solliciteren, maar dat voor hen een baan wordt gezocht via de relaties van het schoolbestuur. Zo worden de mogelijkheden van de leerlingen binnen het onderwijs al gekontroleerd door het bedrijfsleven en hun aanhangers binnen het onderwijs. Uit de gevonden gegevens blijkt ook dat deze groep erop uit is zijn invloed binnen het beroepsonderwijs nog te vergroten. De SETO-school werd het slachtoffer van pogingen in deze richting.

Het conflict aan de Setoschool

De 'moeilijkheden' aan de SETO-school ontstonden 2½ jaar geleden toen leraren een voorstel deden tot demokratisering. In de verwikkelingen, die naar aanleiding hiervan ontstonden, bewees de direkteur zijn ongeschiktheid en op 25 mei 1971 eisten de leraren zijn ontslag. Het bestuur stelde zich echter achter de direkteur en deze werd niet ontslagen. Wel werden er twee leraren ontslagen en als gevolg daarvan werden 32 leerlingen overgeplaatst naar de LTS Timor plein, omdat er voor de cursus 1971-1972 geen vervangende leerkrachten waren aangetrokken. Wel werd de direkteur vervangen door een gedelegeerde van de minister, de heer A. Rauwerda. Binnen drie maanden kwam deze ook tot de konklusie dat de direkteur moest worden ontslagen.

Op 10 juni 1971 suggereeerde de heer Toutenhofd, inspekteur voor het technisch beroepsonderwijs het konflikt op te lossen door de school te sluiten en de leerlingen over andere scholen te verdelen. Dezelfde heer Toutenhoofd verklaarde tegenover de VBA op 22 september 1971 dat er geen ITO-afdelingen konden worden geopend binnen het neutraal lager technisch onderwijs zolang de SETO bestond. De VBA en de CIN voelden veel voor het openen aan hun LTS-en van een ITO-afdeling om zo de probleemgevallen uit hun klassen te laten afvloeien.

Dit betekende voor hen dat de SETO als zelfstandige school moest verdwijnen.

ministerie wil rust & orde

Op 15 maart 1972 neemt het bestuur van de SETO kontakt op met de VBA en CIN. Dit gebeurt kennelijk op aanraden van het ministerie en/of de inspektie. Op 7 april volgt een brief van het ministerie waarin duidelijk verband wordt gelegd tussn de noodzaak van het herstel van rust en orde op de SETO en de mogelijkheid van intergratie tussen SETO en de Amsterdamse LTS-en om dat doel te bereiken. Eind April vormen ouders en leraren een contrabestuur, waarin enkele politici van PSP,PvdA,CPN en D'66 (de enige die zitting wilden nemen) en onderwijsdeskundigen zitting hebben. In dezelfde tijd houden alle besturen gezamelijk een vergadering, waarin er de nadruk op wordt gelegd dat het konflikt niet van de SETO naar de andere scholen moet overgaan bij

het opdelen van de Seto-school. En er wordt besloten tot het uitselekteren van "ongunstige elementen uit het Amsterdamse onderwijs".
Er wordt besloten de school per 1 augustus 1973 op te heffen.
Op 13 juni 1972 organiseren de oudercommissie en de personeelsraad van de SETO school een schoolstaking uit protest tegen de opheffing vande SETO-school. Slechts 6 van de 260 leerlingen verschijnen op school. Naar aanleiding van deze staking doet de wethouder van onderwijs, vande Velde, het aanbod de school tot een gemeenteschool te maken met het contrabestuur als curatorium. Door het bestuur van de SETO wordt op dit voorstel niet in gegaan. Integendeel, naar aanleiding van de moeilijkheden besluit men, mede op aandringen van het ministerie van onderwijs, de overdracht van de school aan de VBA te vervroegen met één jaar:(per 1 augustus 1972), om zo het konflikt tot een einde te brengen. Daarom vraagt de oudercommissie een gesprek met de minister aan.

vier leraren ontslagen

In dit gesprek wekt de minister de indruk dat er nog helemaal niets vaststaat en het mogelijk is dat de gemeente de school over neemt, zoals de ouders verlangen. Terwijl hij, tegelijkertijd, zoals later gebleken is, er bij het SETO bestuur op heeft aangedrongen om de school over te dragen aan de VBA. Maar vlak na het gesprek met de minister, die de oudercommissie enige hoop had gegeven, werden vier leraren ontslagen, die resp. 1,2,5 en 6 jaar aan de school verbonden waren, zonder vaste aanstelling. Hiervoor in de plaats zijn leerkrachten aangetrokken, die met het LTO-onderwijs geen enkele ervaring hadden en waarvan sommigen ook nog geen volledige onderwijs bevoegdheid hadden.
Door deze beslissing met de neus op de feiten gedrukt riep de ouderkommissie een ouderavond

bijeen, waarop werd besloten over te gaan tot de bezetting van het kantoor van de VBA in de Derkinderenstraat. Waarbij de feiten die in dit verslag zijn gebruikt aan het licht kwamen. Het SETO-bestuur had de ontslagen aan het begin van de vakantie bekend gemaakt om op die manier tegenspel van ouders en leraren te verhinderen, maar desondanks werd na de bezetting van 3 dagen opnieuw een ouderavond bijeengeroepen. Er werd een demonstratie uitgeschreven op vrijdag 28 juli naar het Gemeentehuis om daar de waarnemend wethouder van onderwijs, Verhey, te vragen om het aanbod van de gemeente te herhalen, ter ondersteuning van de aktie van het oudercomité. De Wethouder weigerde echter vrijdagavond om een delegatie vande ouders te ontvangen. Ja zelfs de hekken van het gemeentehuis werden gesloten.

Seto bezet....

In een vergadering aansluitend op de demonstratie, werd besloten het schoolgebouw zelf in de Wormerveerstraat te bezetten. Gedurende de bezetting werd de school opengesteld voor de buurtbewoners en bij een korte aktie werden circa 500 handtekeningen in de Spaarndammerbuurt opgehaald. Ook probeerde men wethouder Verheij te bewegen naar het gebouw toe te komen, maar hij weigerde, eerst 'wegens drukke werkzaamheden' en daarna omdat hij de 'bezetters geen valse hoop wilde geven'. Maandag werd de bezetting opgeheven. Dit betekent echter helemaal niet, dat ouders, leraren en leerlingen zich nu neerleggen bij de beslissing van het bestuur!

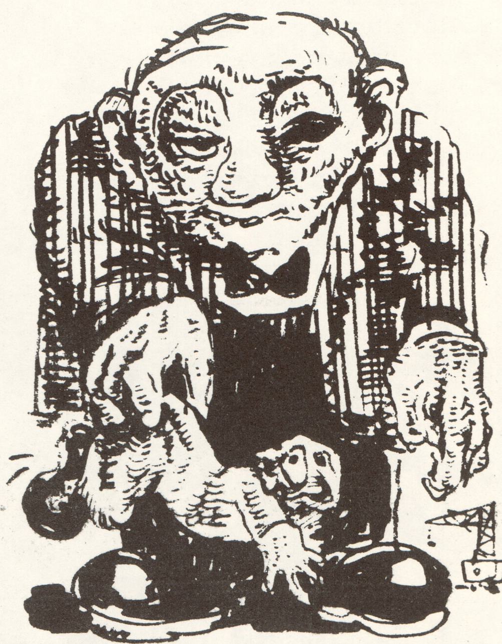
nog 3 leraren ontslagen

De laatste daad van het oude SETO bestuur was het ontslaan van 2 leraren , waarvan één met een vaste aanstelling, tevens voorzitter van de personeelsraad. Hiertegen zal beroep worden aangetekend.

Per 1 augustus 1972 is de school overgedragen aan de VBA en de heer Deinum ontsloeg meteen, op dezelfde dag nog een lerares, zodat het aantal ontslagen leraren nu tot 7 is opgelopen.

Waarom moet Seto blijven

De argumenten die van de zijde van de VBA worden aangevoerd voor een toch zo belangrijke zaak als de intergratie, van ITO-klassen in de LTS, zijn nogal pover, nl. 1. ITO-afdelingen aan LTS-en door de hele stad betekent dat de leerlingen van de ITO niet zulke grote afstanden hoeven af te leggen;

2. Als kinderen op een ITO-afdeling van een LTS zitten hebben de ouders het idee dat hun kind toch de LTS maar gehaald heeft. Volgens de heer DEINUM denken de ouders dat het zelfstandige ITO toch maar voortgezet BLO is.

Afvalbak

Hiertegenover staat, dat het opheffen van de SETO acht jaar ervaring met ITO onderwijs verloren doet gaan; dat dit voorstel in de praktijk betekent dat ITO-klassen afval bak worden voor leerlingen, die het

VERVOLG OP PAGINA 14

HOTEL

Een paar jaar geleden kwam uit de kringen van de Amsterdamse VVV en horeca één voortdurende klaagzang over het gebrek aan hotelbedden. De laatste jaren is dat thema verdwenen en wordt er gepraat over de aantrekkingskracht van Amsterdam als "gateway to europe". En nu komen daar de eerste berichten over moeilijkheden door een te groot aantal bedden. Wat is er de laatste jaren gebeurd en wat staat Amsterdam nog te wachten. In 1968 waren er alles bij elkaar 12.500 hotelbedden; eind 1971 waren dat er 18.000 en eind '73 zullen er 20.000 zijn. In vijf jaar een toename van 60%.

DE

Het is daarbij opvallend dat verreweg het grootste deel van deze toename in de luxe en zeer luxe sektor heeft plaats gevonden. In die klassen was het aantal bedden eind '66 5000, eind '71 10.000 en zal toenemen via 14.000 in 1975 tot 25.000 in 1980. Op dit moment zijn er 12.500 1e en 2e klasse bedden. (zie voor deze gegevens de grafiek). De horeca zelf krijgt het er benauwd van: Volgens hen moesten er in de jaren '71-'75 2000 gewone bedden bijkomen en 2000 seizoenbedden (zoals de CASA;'s zomers hotel, 's winters studentenhuis). Maar in de praktijk komen er veel meer dan 2000 gewone bedden bij en er zijn geen plannen voor seizoenhotels. Het verbaast dan ook niets dat er moeilijkheden ontstaan: bij Okura en Essomotor zijn al werknemers ontslagen en Elseviers Weekblad kondigt aan dat er hotels verkocht zullen worden en één nieuw hotel zelfs gaat sluiten. (waarschijnlijk Esso Motor). Maar of het nu gunstig is of niet, de bouw van nieuwe hotels gaat gewoon door (Leidse bosje, Hekelveld).

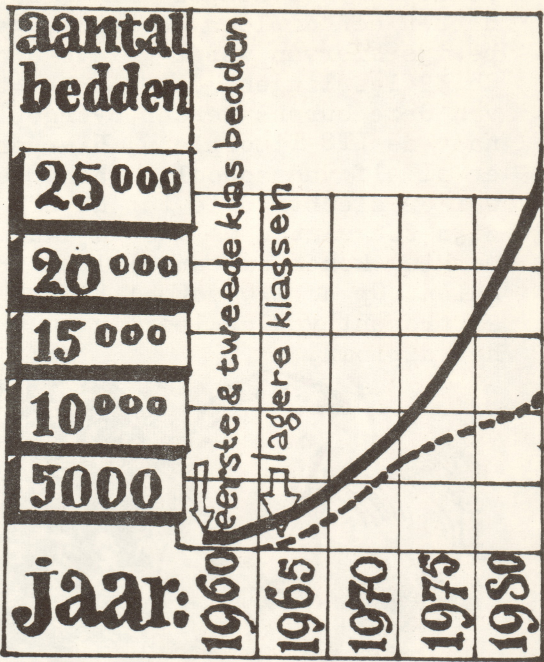
B & W zeggen dat ze liever hotels in de middenklasse gebouwd zien worden. Maar daar komt niets van terecht: van de 60% uitbreiding in de jaren '68-'73 komt 2/3 voor rekening van de luxe klassen. Als je daarbij nog bedenkt dat de jeugdhotels ook sterk uitgebreid zijn is duidelijk dat de middenklasse nauwlijks of helemaal niet groter wordt. Ook bij plannen voor de toekomstige hotels gaat het alleen om hotels voor rijke Amerikanen en Japanners. Ze worden trouwens ook door buitenlanders gebouwd: 10 van de 15 van '69 tot nu gebouwde of uitgebreide hotels zijn helemaal of grotendeels buiten-

BOTEL

lands bezit; van alle 5 op korte termijn te verwachten hotels geldt hetzelfde. Of B & W dat nu leuk vinden of niet, ze hebben hier geen enkele invloed op. Nu kun je zeggen dat van het Alpha of Hilton hotel eigenlijk niemand last heeft. Maar dat zijn uitzonderingen.
Zoals de tabel laat zien moeten alle 5 op korte termijn te verwachten hotels in de binnenstad komen. Dat betekent dat bijna steeds tientallen huizen gesloopt moeten worden. B & W en de gemeenteraad roepen om het hardst dat ze in de binnenstad het wonen willen bevorderen. Maar Holiday Inn had al een heel gat aan de Amstel leeg gesloopt vóór de hotelbouw gestopt kon worden. Aan de 1e Oosterparkstraat kon de sloop van 100 woningen voor een hotel net voorkomen worden. Op dit moment is er een gat in de Nieuwe Hoogstraat (hotel van Bovis/ de Waal); zijn de panden Amstel 226-230 dichtgemetseld (hotel van Smits restaurants), wordt aan de Weteringschans 101-110A gesloopt (hotel van Fa. Matser), zijn woningen aan de Groenburgwal en Zwanenburgwal vernield (hotel van Bovis/Piccadilly). Allemaal terwijl B & W zeggen niets te kunnen doen of doen alsof hun neus bloedt.
De tabel zegt trouwens meer: de hotels worden alsmaar groter. Vóór 1960 waren er gemiddeld 135 bedden per hotel. De hotels gebouwd tussen '69 en '72 hadden er gemiddeld 403; opvallend is dat de hotels die toen in de binnenstad gebouwd werden, bescheidener waren: gemiddeld 217 bedden. Maar die bescheidenheid heeft maar kort geduurd: in de toekomst zullen er kolossen gebouwd worden, net zo groot als Esso Motor of Okura.
Van de struktuur van de binnenstad waarvan Lammers zegt dat hij hem zo graag wil bewaren blijft dan weinig over. Het is niet toevallig dat de hotelplannen van Philips gekoppeld waren aan verbreding van de 1e Oosterparkstraat en een nieuwe brug over de Amstel de plannen van Smits Restaurant bedrijven aan de doorbraak Bakkerstraat; en dat voor Bovis een stuk van de Ver-

Hotels 1e, 2e klasse	hele stad				binnenstad			
	nieuwe hotels		uitbreidingen		nieuwe hotels		uitbreidingen	
Datum	Aant. hotels	Aant. bedden per hotel	Aant. hotels	Aant. bedden per hotel	Aant. hotels	Aant. bedden per hotel	Aant. hotels	Aant. bedden per hotel
Vóór 1960	31	135	-	-	14	155	-	-
1961-1968	7	290	1	100	-	-	1	100
1969-1972	12	403	3	204	3	217	2	129
Op korte termijn te verwachten	5	667	-	-	5	667	-	-
Plannen	22	823	2	114	8	640	1	68
Niet toegestane hotelbouw	4	1222	-	-	2	645	-	-

verstraat afgesloten moet worden. Er ontstaan stukken stad als de Weesperstraat/ Wibautstraat: honderden huizen zijn gesloopt, er zijn ruim opgezette wegen met vast ook wel een trambaan en grote gebouwen waarlangs het altijd waait en waar het nooit gezellig is. Straten in de binnenstad gaan lijken op de Buitenveldertselaan of de Europaboulevard. De hotelbouw aan het Hekelveld en het Leidse Bosje staat vast; tegen heropening van het Lido zal niemand bezwaar hebben; maar het wordt tijd de hotels aan de Nieuwe Hoogstraat en de Zwanenburgwal/Groenburgwal tegen te houden, vóór de hotelbouw doorwoekert op de Weteringschans, aan het Leidseplein, de Rozengracht, het Bleau Erf, de Nieuwe Zijds Kolk, Prins Hendrikkade, Jodenbreestraat, Amstel, Damrak en ga zo maar door.
Stop de hotelkanker in de binnenstad.

HET GEBOUW VAN HET VRIJE VOLK AAN HET HEKELVELD
HIER KOMT EEN NIEUWE VESTIGING VAN HET HOTELBEDRIJF, SORESTA'

Seto... VERVOLG VAN PAGINA 10

op de gewonen LTS niet kunnen halen zodat ITO leerlingen minder kand hebben een diploma te halen. Een bewijs hiervan wordt geleverd door de 32 leerlingen, die aan het begin van deze cursus werden overgeplaatst naar de LTS Timorplein. Hiervan zijn er al elf van school gegaan, terwijl er slechts drie tot de LTS zijn toegelaten en dus in aanmerking komen om een diploma te halen. Op de ITO-school haalt 25 procent van de leerlingen het diploma.

Er is een trend om binnen de ITO afdelingen de kinderen, die uit het BLO komen te weren en door te verwijzen naar het voortgezet buitengewoon Onderwijs (VBO), maar dat VBO funktioneert nagenoeg nog niet. Het percentage BLOkinderen was op de Amsterdamse SETO-school bijzonder hoog. Dat is een argument te meer om deze speciale onderwijsvoorziening voor arbeiderskinderen te behouden. Het is erg belangrijk dat de strijd voor een beter onderwijs en tegen de mensen, die door hun machtsdenken en bureaukratie allang het uitzich op het doel van het onderwijs verloren zijn, ook in het lager beroepsonderwijs gevoerd wordt. Voor financiël ondersteuning en adhesiebetuigingen:
Gemeente giro B 28426 t.n.v. A.P.M. Bol, lange Leidsedwarsstraat 182, onder vermelding: Aktie SETO.

Kind en Leefmilieu

VERVOLG VAN PAGINA 5

Als alle toestellen ergens op één plaats in de stad terecht komen, dan krijg je in die buurt een soort mini Kind en Leefmiljeu. Maar misschien dat er nog even advies zal worden gevraagd aan al die typische kinderspeelplaats kenners, die als adviseur zijn opgetreden van Kind en Leefmiljeu zoals Ir.A.J.Poort vam het Grond bedrijf van de Gemeente, of Dr.A.F.E. van Schendel, Hoofddirekteur van het Rijksmuseum of Mr.E.L.L. de Wilde direkteur van het Stedelijk Museum.

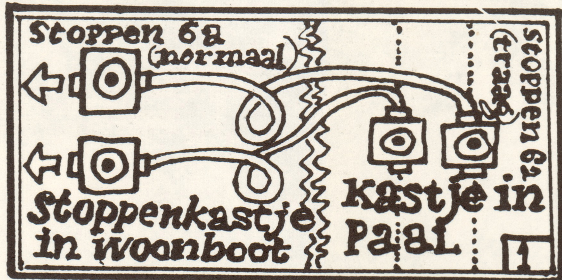
LATER-

BESTE BOOT BEWONER

Voor diegenen onder jullie die nog geen elektriciteit hebben wil ik een tip geven. Ik woon ook op een boot (mijn naam kan ik om begrijpelijke redenen niet noemen) en ik tap al sinds een half jaar elektriciteit af van de lantaarnpaal. In het begin kwam het GEB regelmatig de elektriciteit weer afsluiten, maar ze hebben nu de strijd tegen de aftapper opgegeven, toen ze merkten dat dat we toch steeds weer aansloten. Trouwens ze konden het ook niet meer bijbenen want het aantal aftappers groeit zo snel er zijn nu al ruim 100 boten die zo elektriciteit hebben.

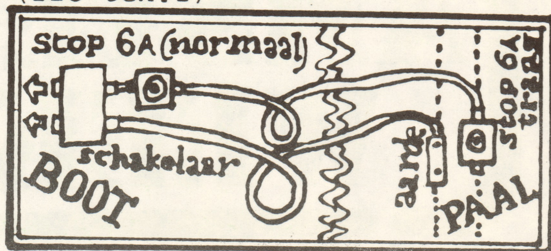
Als je nu nog geen elektriciteit hebt, dan ligt het aan je zelf. Het aftappen is vreselijk eenvoudig en je hebt de elektriciteit voor niets. Tja, als de gemeente niet horen wil, moet ze maar voelen Er zijn verschillende manieren om de elektriciteit af te tappen. De gemakkelijkste methode is met een plugfitting. Dat is een fitting die je draait op de plaats waar het lampje in de lantaarnpaal zit. Dan draai je in de plugfitting weer het lampje. Dan brandt ook de lantaarnpaal weer, en heb je aan weerzijden van die plugfitting 2 stopkontakten. Pas wel goed op dat je goed materiaal gebruikt, ook voor de buitenkabel. Speciaal op boten is kortsluiting extra gevaarlijk. Daarom moet je ook in je boot een stoppenkastje maken.

Je kunt ook de lantaarnpaal openmaken. In IJzerwinkels kun je een stukje metalen buis kopen met een 3hoekig profiel wat percies over de nok van het slot past.

(△) HET SLOT ZIETER ZO UIT

ER ZIJN IN AMSTERDAM 2 SOORTEN ELEKTRICITEIT, in de binnenstad is de voeding 2-fasig, dwz dat er op allebei de draden 127 Volt staat (wisselstroom) Als er 2 stoppen in je lantaarnpaal zitten, dan is de stroom die er op je lantaarnpaal staat 2 fasig. Die 2x 127 Volt geeft toch 220 V, want $127\sqrt{3} = 127 \times 1{,}73 = 220$. Als je zulke elektriciteit hebt, dan moet je alle elektriciteit eerst via een stoppenkastje met 2 stoppen laten lopen. In de winkel heet zoiets een stoppenkast met 2 fasen, één groep. (zie tek.1)

Bij de andere lantarenpalen waar gewoon op een draad 220V staat en op de andere aarde, gekenmerkt door maar één stop in het kastje, dan heb je in de boot een stoppenkastje met maar één stop nodig. (zie tek.2)

IN BEIDE GEVALLEN DRAAI JE IN JE EIGEN STOPPENKAST STOPPEN VAN 6 Ampère (GEWONE, GEEN TRAGE) Dat betekent dat je per lantaarnpaal maar 6 x 220= 1320 Watt kunt gebruiken.

AMSTERDAMS WEEKBLAD

INFORMATIE VAN DE ENE AMSTERDAMMER AAN DE ANDERE....